

KORKUT ATA TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
The Journal of International Turkish Language & Literature Research

Sayı/Issue 9 (Aralık/December 2022), s. 501-524.
Geliş Tarihi-Received: 30.11.2022
Kabul Tarihi-Accepted: 16.12.2022
Araştırma Makalesi-Research Article
ISSN: 2687-5675
DOI:

Âşık Ömer Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi

A Bibliography Essay on Âşık Ömer

Yıldıray ÇAVDAR*

Öz

Türk aşıklık geleneğinin en önemli temsilcilerinden biri olan Âşık Ömer, XVII. yüzyılda yaşamış, şiirlerinin sayısı, muhtevası ve edebî zenginlikleri bakımından şöhrat kazanmıştır. Şiirlerinde çoğunlukla Âşık Ömer ve Ömer olmak üzere Adli, Vehbi, Derviş Nihani mahlaslarını da kullanmıştır. Ayrıca, şiirlerini bir divanda toplama kaygısı duymuş ilk saz şairi olmasıyla diğer saz şairlerine öncülük etmiştir. Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren hakkında pek çok önemli araştırma yapılmış, 2010 yılında ise Yakup Karasoy ve Orhan Yavuz'un ortak çalışmalarıyla 1455 şiirini ihtiva eden tenkitli bir divanı yayımlanmıştır. Söz konusu divan, Âşık Ömer'in hayatı ve sanatına dair bugüne kadar yapılmış en kapsamlı ve en hacimli çalışmadır. Bu yayının ardından söz konusu divanda bulunmayan, cönklerde veya şiir mecmualarında kayıtlı başka şiirleri de akademik dergilerde yayımlanmış veya bildiri olarak sunulmuştur. Âşık Ömer'in şiirleri çoğunlukla cönklerde, cönklerle nispetle daha az olmak üzere şiir mecmualarında kayıtlıdır. Bu gerçekten hareketle olsa gerek, Âşık Ömer daha çok halk edebiyatı araştırmacılarının çalışmalarına konu olmuştur. Şiirlerinin büyük bir çoğunluğunu aruz vezniyle yazması, divan tertip etmesi, başvurduğu edebî sanatlar ve dili; Âşık Ömer'in bir divan şairi olduğunu düşündürmektedir. Bu çalışmada, Âşık Ömer hakkında yapılacak yeni yayınlar için kolaylık sağlamak amacıyla bugüne kadar yapılmış araştırmalar taranmış, ulaşılabilen veya haberdar olunan kaynaklar listelenerek bir bibliyografya hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Âşık edebiyatı, XVII. yüzyıl, saz şairleri, Âşık Ömer, Âşık Ömer Bibliyografyası.

Abstract

Âşık Ömer, one of the most important representatives of the Turkish minstrel tradition, lived in the 17th century and gained fame in terms of the number, content and literary richness of his poems. He also used the pseudonyms Adli, Vehbi, Derviş Nihani, mostly Âşık Ömer and Ömer, in his poems. In addition, he pioneered other saz poets by being the first saz poet who had the concern of collecting his poems in a divan. Since the first years of the Republic, many important studies have been made about him, and in 2010, a critical divan containing 1455 poems was published with the joint work of Yakup Karasoy and Orhan Yavuz. The divan in question is the most comprehensive and voluminous work ever made on the life and art of Âşık Ömer. After this publication, his other poems, which were not included in the aforementioned divan, but registered in conks or poetry journals, were published in academic journals or presented as papers. Âşık Ömer's poems are mostly recorded in conks, but less so in poetry journals. Based on this fact, Âşık Ömer has been the subject of the studies of folk

literature researchers. Writing the majority of his poems in aruz prosody, arranging a divan, the literary arts and language he applied; It suggests that Âşık Ömer is a divan poet. In this study, in order to facilitate new publications about Âşık Ömer, the researches that have been done so far have been scanned, a bibliography has been prepared by listing the sources that can be accessed or known.

Keywords: Minstrel literature, XVII. century, saz poets, Âşık Ömer, Bibliography of Âşık Ömer.

Giriş

Türk edebiyatı tarihinde XVII. yüzyıl, ozanlık geleneğinden âşıklık geleneğine geçişin yaşandığı ve saz şairlerinin divan edebiyatı etkisinde şiirler söylemeye başladığı bir dönemdir. Karacaoğlan, Ercişli Emrah, Kuloğlu, Kayıkçı Kul Mustafa, Gevherî, Kâtibî, Âşık Halil, Dedemoğlu, Benli Ali, Bursalı Halil, Berberoğlu, Kul Süleyman gibi birçok büyük âşık bu dönemde yetişmiştir. Bu dönemde, âşıklık geleneğinin en önemli temsilcilerinden biri Âşık Ömer olmuştur. Âşık Ömer şiirlerinde çoğunlukla “Âşık Ömer” ve “Ömer” olmak üzere “Adlî”, “Vehbî”, “Derviş Nihani” mahlaslarını da kullanmıştır. Gerek çağdaşı gerekse kendisinden sonra gelen bazı şairler Âşık Ömer’den etkilenmiş, kendisinden övgüyle bahsetmiş, onun şiirlerine nazireler yazmışlardır. Güncel araştırmalar çerçevesinde Âşık Ömer’in, Konya’nın Hadim ilçesine bağlı Gezlevi kasabasında (bugünkü adı Korualan) 1619 veya 1621 yıllarında doğduğu, XVIII. yüzyılın başında, büyük ihtimalle 1707 yılında İstanbul’da vefat ettiği (Karasoy ve Yavuz, 2010, s. 72) bilinmektedir.

Âşık Ömer’in memleketi hususunda üç görüş ortaya atılmıştır. İlk ve en eski görüşe göre Âşık Ömer Konyalıdır (Bursalı Mehmet Tahir, 1972, s. 25-26). Sadettin Nüzhet Ergun ise şairin Kırmırlı olup Aydın’a yerleştiği görüşünü benimsemiş (Ergun, 1936, s. 6), sonra bu fikrini değiştirmiştir. Fuad Köprülü, Âşık Ömer’in Kırmırlı’nın Gözleve şehrinde doğup Aydın’a yerleştiği görüşünü, Sadettin Nüzhet Ergun’un kendisini Konya’da da Gözleve adlı bir nahije olduğu şeklinde bilgilendirmesiyle değiştirmiştir. Hikmet Dizdaroğlu, ise Köprülü’nün, Âşık Ömer’in Kırmırlı olduğu yönündeki ilk görüşünü eleştirmiştir (Dizdaroğlu, 1963, s. 300). Köprülü, Türk Saz Şairleri II adlı eserinin yeni baskılarında şairin memleketine dair bu yeni bilgileri de eklemiştir. Şükrü Elçin; Felix Dombrovsky, Eşref Şemizade ve Server Trupçu’nun görüşlerini ve Gaspıralı İsmail’in Bahçesaray’da yayımladığı *Âşık Ömer Divanı*’nı esas alarak şairin memleketinin Kırmırlı’nın Gözleve şehri olduğu tahmininde bulunmuştur. Pertev Naili Boratav ise Aydın’da olduğu yönünde görüş belirtmiştir (Boratav, 1968, s. 353). Konuyla ilgili en güncel ve kapsamlı çalışma olan *Âşık Ömer Divanı*’nda Karasoy ve Yavuz’un, şairin memleketinin Konya / Hadim / Gezlevi (yeni adı Korualan) köyü olduğu yönündeki görüşleri geniş kabul görmüştür (Duymaz, 2020; Karasoy ve Yavuz, 2010). “Âşık Ömer’in şiirlerinde, bir zamanlar memleketi olarak iddia edilmiş Kırmırlı’ya, Kırmırlı-Tatar Türkçesine ait özellikler bulunmamakta; söz varlığında ise günümüzde daha çok Taşeli yöresinde hâlâ kullanılan sözcüklerin ağır bastığı görülmektedir.” (Küçükballı, 2019, s. 421). Böylelikle şairin Kırmırlı olmadığı ağız araştırmalarıyla da delillendirilmiştir.

Âşık Ömer, XVII. yüzyılın hatta belki de bütün Türk edebiyatının nicelik olarak en zengin şiir külliyatlarından birini ortaya koymuş, divan şiiri etkisinde kendine özgü dil ve üslubuyla “Kalem Şuarası” olarak adlandırılan bir anlayışın ortaya çıkışında önemli rol

oynamıştır. Bu anlayışı benimseyen Gevherî, Dertli, Bayburtlu Zihnî, Erzurumlu Emrah gibi âşıklar, onun yolundan giderek divan geleneğiyle halk şiirleri yazmışlar, hatta bunları bir divanda toplama gayesi gütmüşlerdir. 2010 yılında yayımlanan *Âşık Ömer Divanı*'ndaki 1455 şiirin 294'ü hece, 1161'i ise aruzla yazılmıştır (Karasoy ve Yavuz, 2017, s. 158). Aruzla kaleme aldığı şiirlerin heceyle yazdıklarına oranla yaklaşık dört kat olması, başvurduğu edebî sanatlar, medrese tahsili görmüş olması gibi hususlar, *Âşık Ömer*'in sadece âşık tarzı şiir geleneğinin değil, aynı zamanda divan şiiri geleneğinin de bir temsilcisi olduğunu düşündürmektedir.

Âşık Ömer'in bazı şiirlerinin vezni hususunda zaman zaman tereddütler yaşanmıştır. Bu tereddütler aslında şiirleri yazıya geçirenlerin vezin bilgilerinin eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Özellikle cönklerde ve şiir mecmualarında müstensihlerin sözcükleri atlaması yahut değiştirmesi veya başka değişiklikler yapması sıkça rastlanan bir durumdur. *Âşık Ömer*'in gerek divan nüshalarında gerekse çoğunlukla cönklerde kayıtlı şiirlerinde bazı vezin kusurları görülmüş, bunlar araştırmacılar tarafından çeşitli müdahalelerle düzeltilmiştir. Bazı şiirlerinin vezinleri hem aruz hem hece veznine uyuyor gibidir. Bunlarda, aruz vezniyle mi hece vezniyle mi söylendiği hususunda ikileme düşürecek kadar yakınlıklar vardır. *Âşık Ömer*'in şiirlerinin vezni konusunda Metin Özarslan'ın görüşleri (1996, s. 284), söz konusu tereddütlere çözüm olması anlamında oldukça kıymetlidir.

Âşık Ömer medrese eğitimi almış, ordu şairi olarak Osmanlı coğrafyasını hatta Osmanlı ülkesine dâhil olmayan memleketleri diyar diyar gezmiştir. Bu durum, sanatını derinleştirmesine ve üretkenliğine önemli ölçüde katkı sağlamıştır. *Âşık Ömer*, kültür dünyamızı şekillendiren hemen hemen her şey hakkında şiir söylemiştir. Mevsimler, tasavvuf, hayvanlar, şehirler, burçlar, insan hayatının dönemleri, çiçekler gibi konuların yanında; aşk, sevgi ve sevgili de onun, şiirlerinde işlediği temel duygu ve kavramların başında gelir. Pek çok cönkte ve şiir mecmuasında şiirlerine rastlanması, *Âşık Ömer*'in halk tarafından çok sevilen bir şair olduğunun önemli delillerindendir. Bursalı Mehmed Tahir, *Âşık Ömer*'in şöhretini "Çocuklar, tahsilsiz halk ve hatta münevverler arasında bile onu bilmeyen yoktur." (Bursalı Mehmet Tahir, 1972, s. 25) sözleriyle dile getirmiştir. Şükrü Elçin'e göre *Âşık Ömer*, âşıkların piri sayılmıştır (Elçin, 1999, s. 11). *Âşık Ömer*'in şiirlerine sadece halk rağbet göstermemiş, başka şairler tarafından bunların bazılarını nazireler yazılmıştır.

Âşık Ömer'in nazım şekilleri açısından da çok zengin bir şiir dünyası vardır. Nazım şekillerinin pek çoğuyla şiirler söylemiştir. "Divanına baktığımız zaman 240'a yakın gazel, 23 musammat gazel, 808 murabba, 219 koşma, 34 müseddes, 47 muhammes, 1 tahmis, 3 nazım, 3 kaside, 3 türkü, 22 destan, 1 tekerleme, 9 şarkı, 10 semaî, 3 terki-i bend, 1 terci-i bend, 2 müsebba, 18 müstezad, 1 muaşşer, 5 kıta olmak üzere şiirlerinin toplam sayısının 1450'yi geçtiğini görürüz" (Yavuz, 2015, s. 51). Edebiyat tarihimizde şairname türünün ilk örneği de *Âşık Ömer*'e aittir. Fasl-ı fî Beyânî's-Şuarâ adlı, 59 dörtlükten oluşan ve 6+5=11'li hece ölçüsüyle kaleme aldığı şairnamesinde (Karasoy ve Yavuz, 2010, s. 537), kendi adıyla birlikte toplam 165 şairin adını vermiştir. Bunların arasında kendisinden önce yaşamış veya çağdaşı olan saz şairlerinin yanında Fuzulî, Bâkî, Nef'î gibi divan şairleri de vardır.

Kayıkcı Kul Mustafa, Yazıcı, Kuloğlu, Fuzulî, Nef'î, Râsih gibi çoğu divan şairi olan isimler Âşık Ömer'in ilham aldığı veya şiirlerine nazireler yazdığı, etkilendiği şairlerdir. Gevherî, Nedim, Yahya Nazîm ve Vâsîf gibi birçok şair de konu, duygu, söyleyiş gibi yönlerden Âşık Ömer'in sanatından etkilenmişlerdir.

Cahit Öztelli, XVIII. yüzyılın büyük sanatkârı Levnî'nin, Âşık Ömer'in resmini yaptığından bahsetmiştir: "Âşık Ömer ile Levnî'nin çağdaşı olan Şefkat adlı bir şairin aşağıda verilen dizelerinden, Levnî'nin Âşık Ömer'in resmini yaptığı anlaşılmaktadır:

ŞEFKATÂ *Merd-i musavvir, gör ne tahmin eyledi*
Hey'et-i pejmürdeni levh üzre tezyin eyledi
Seyreden tasvirini destinde, tahsin eyledi
Nakşısın Levnî gibi bir kâmilin, Âşık Ömer" (Öztelli, 1966, s. 510).

Araştırmalarımızda, Âşık Ömer'in Levnî tarafından çizildiği söylenen resmine ulaşılammıştır.

Buraya kadar, hayatı ve sanatına ilişkin kısa bilgiler verilen, aşıklık geleneğinin büyük isimlerinden Âşık Ömer hakkında yapılmış pek çok araştırma vardır. Bu çalışmada, Âşık Ömer üzerine bir literatür taraması yapılmış, ilgili yayınlar tasnif edilerek bibliyografya hâlinde derli toplu ortaya konmaya çalışılmıştır. Ulaşılan çalışmaların Divanlar, Kitaplar, Genel Kaynaklar, Makaleler, Bildiriler, Yüksek Lisans Tezleri ve Doktora Tezleri başlıkları altında alfabetik olarak künyeleri verilerek bu alanda yeni araştırmalara kolaylık sağlaması amaçlanmıştır. Tespit edilen çalışmaların künyelerinde noktalama ve yazıma müdahale edilmemiştir.

1. Divanlar

Âşık Ömer'in divanı, dokuz baskıyla en çok basılan halk şiiri divanıdır (1875, 1886, 1890, 1892 [iki farklı baskı], 1899). Kayıtlı baskıların üçü tarihsizdir (Ayaydın Cebe, 2013, s. 31). Kütüphanelerde bulunan belli başlı yazma ve matbu Âşık Ömer divanları şunlardır:

a. Yazma nüshalar

1. *Âşık Ömer Divanı*, Mevlana Müzesi, Müzeli Eserler Bölümü, No.: 99.
2. *Âşık Ömer Divanı*, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, No.: 2677.
3. *Âşık Ömer Divanı*, SÜ Merkez Kütüphanesi, Nadir Eserler Salonu, No.: 1306 K.1.
4. *Âşık Ömer Divanı*, Ankara Millî Kütüphane, Fahri Bilge Koleksiyonu, No.: 124.
5. *Âşık Ömer Divanı*, Ankara Millî Kütüphane, No.: yz. A 2302.
6. *Âşık Ömer Divanı*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hacı Mahmud Efendi Bölümü, No.: 5097.
7. *Âşık Ömer Divanı*, the British Library, No.: OR. 11263.

b. Matbu olanlar

1. *Âşık Ömer Divanı*, Bursa Umumi Kütüphanesi, No.: 6600, (Tarihsiz eski harfli basma).

2. *Âşık Ömer Divanı*, Türk Dil Kurumu Kütüphanesi (Eski harfli basma), No.: 1378, Şems Matbaası, Dersaadet, 1329.
3. *Âşık Ömer Divanı*, Türk Dil Kurumu Kütüphanesi (Tarihsiz eski harfli basma), No.: 1024, Yer No.: DilN/52, Dewey Yer Numarası: 819.1.
4. Ayvansaraylı Hafız Hüseyin, *Âşık Ömer Divanı*, 1782.
5. *Divan-ı Âşık Ömer - Nüsha-i Asliyesinden Yazılmış ve Kenarında Şah İsmail Hikâyesi-*, 1317/ 1899, Türk Tarih Kurumu Kütüphanesi, Kayıt No.: 45077, Yer No.: AIII-3692, 32 s.
6. *Divan-ı Âşık Ömer*, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi, Fen Edebiyat Koleksiyonu (Tarihsiz Eski harfli basma), 80 s.
7. *Divan-ı Âşık Ömer* (H 1305/1890), İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı (Eski harfli basma), Demirbaş: AKT 07, Yer Numarası: 811.24, 33 s.
8. *Divan-ı Âşık Ömer*, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı (Tarihsiz Eski harfli basma), Demirbaş: Bel Osm 0.00657/01, Yer Numarası: 811.24, 80 s.
9. *Divan-ı Âşık Ömer*, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı (Eski harfli basma), Demirbaş: Bel Osm 0.01175/02, Yer Numarası: 811.24, s. 2-23.

2. Kitaplar

Âşık Ömer'in hayatı, şiirleri ve sanatı üzerine yazılmış müstakil kitaplar şunlardır:

1. Albayrak, N. (2007). *Âşık Ömer-Aşk Ağlatır, Dert Söyletir 3-* İstanbul: Kapı Yayınları.
2. Demircan, A. (2020). *Bir Cönkün Dilinden -Âşık Ömer Şiirleri-*. Ankara: Kurgan Edebiyat Yayınları.
3. Elçin, Ş. (1987). *Âşık Ömer*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları: 826, Türk Büyükleri Dizisi: 54, Gaye Matbaası.
4. Ergun, S. N. (1936). *Âşık Ömer-Hayati ve Şiirleri*. İstanbul: Semih Lütfi Matbaası ve Kitap Evi.
5. Fazıl, R. (1988). *Aşık Ömer Birinci Kitap*. Taşkent: Gafur Gulam Adına Edebiyat ve Sanat Neşriyatı.
6. Fazıl, R. (1988). *Aşık Umer İkinci Kitap*. Taşkent: Gafur Gulam Adına Edebiyat ve Sanat Neşriyatı.
7. Fazıl, R. (1990). *Âşık Ömer, Şiirler ve Gazeller*. II C. Taşkent: Edebiyat ve Sanat Neşriyatı.
8. Gaspıralı, İ. (1894). *Divan-ı Âşık Ömer*. Bahçesaray: Tercüman Gazetesi Yayınları.
9. Gün, İ. (1939). *Aydın İli Şairlerinden Âşık Ömer*. Aydın: Chp Basımevi.
10. Hüseyinov, T.-Memetov B. (2010). *Âşık Ömer'in Heceyle Yazılan Şiirlerinin Kırım Tatarca-Rusça Sözlüğü*. Simferopol: Kırımçpedgiz Neşriyatı.
11. Karasoy, Y.-Yavuz, O. (2009). *Âşık Ömer Divanından Seçmeler*, Konya: Soflonline Yayınları.

12. Karasoy, Y.-Yavuz, O. (2010). *Âşık Ömer Divanı*. Konya: İnci Ofset.
13. Karasoy, Y.-Yavuz, O. (2015). *Âşık Ömer Divanı*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.
14. Kasım, N. (1963). *Âşık Ömer Divanı*, İstanbul.
15. Korok, D. R. (1937). *Âşık Ömer -En Güzel Şiirleri-*. İstanbul: Türk Neşriyat Yurdu (Bozkurt Basımevi).
16. Köprülü, M. F. (1940). *Âşık Ömer*. İstanbul: Kanaat Kitabevi.
17. Özzorluoğlu, S. T. (1932). *Âşık Ömer Divanı*. İstanbul: Türkiye Matbaası.
18. Yurdatop, S. M. (1973). *Aşık Ömer, Hayatı ve Şiirleri*. İstanbul: Şenyıldız Yayınevi.

3. Genel Kaynaklar

Âşık Ömer'e ve şiirlerine dair bilgiler ihtiva eden, Türk halk edebiyatıyla ilgili genel çalışmalar, Türk halk edebiyatı ders kitapları, antolojiler, ansiklopedi maddeleri, derlemeler, dergi yazıları, kitap bölümleri şunlardır:

1. Abdulvahap, N. (2011). *Âşık Ömer'e Dair Kezlevli İbrahim Tulev'in Hatıraları (Eşref Şemizâde'nin Arşivinden)*. *Yıldız Mecmuası* 2, s. 67-81.
2. Alptekin, A. B.-Sakaoğlu, S. (2000). *Türk Saz Şiiri Antolojisi (14-21. Yüzyıllar)*. Ankara: Akçağ Yayınları.
3. Alptekin, A. B. <http://teis.yesevi.edu.tr/%20madde-detay/yazici-mustafa-mdbir> (Yayın Tarihi: 06.02.2015, Güncelleme Tarihi: 12.12.2020, Erişim Tarihi: 28.11.2022).
4. Akkaya, N. (1999). *Türk Halk Şiirinde Özel Adlar*. Balıkesir: Akademi Dergisi Yayınları.
5. Aksakov, Z. (1985). Halk Variyeti: *Âşık Ömer'in Edebî Yaratıcılığı* Hakkında. *Yıldız Mecmuası* 1, s. 66-70.
6. Aksakov, Z. (2001). *Âşıkların Tercümanı: Âşık Ömer'in Doğumuna 380 Yıl Oldu*. *Yıldız Mecmuası* 2, s. 154-155.
7. Altınkaynak, H. (2007). *Türk Edebiyatında Yazarlar ve Şairler Sözlüğü*. İstanbul: Doğan Kitap.
8. Arısoy, M. S. (1985). *Türk Halk Şiiri Antolojisi*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
9. Artun, Erman (1996). *Âşık Edebiyatı Araştırmaları*. Adana: Karahan Kitabevi.
10. Artun, E. (2001). *Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı*. Ankara: Akçağ Yayınları.
11. Artun, E. (2011). *Âşık Edebiyatı Metin Tahlilleri*. Adana: Karahan Kitabevi.
12. Artun, E. (2011). *Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı (Edebiyat Tarihi/Metinler)*. Adana: Karahan Kitabevi.
13. Aslan, E. (2011). *Türk Halk Edebiyatı*. Ankara: Maya Akademi Yayınevi.
14. Asımbezyâde Mehmed Sirâceddin (1320). *Mecmua-i Şuara ve Tezkire-i Üdeba*. Dersaadet: Kütüphane-i Cihan Matbaası.

15. Balkaya, Â. (2015). *Âşık Tarzı Şiir Geleğinde Divanı Türü*. Ankara: Gece Kitaplığı.
16. Banarlı, N. S. (1971). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi (2 Cilt)*. İstanbul: Meb Yayınları.
17. Başgöz, İ. (1968). *İzahlı Türk Halk Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Ararat Yayınevi.
18. Başgöz, M. İ. (1956). *İzahlı Türk Halk Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Ahmet Halit Yaşaroğlu Kitapçılık.
19. Bezirci, A. (1993). *Türk Halk Şiiri-Tarihçesi, Kaynakları, Şairleri ve Seçme Şiirler (2 Cilt)*. İstanbul: Say Yayınları.
20. Boratav, P. N.- Fıratlı, H. V. (1943). *İzahlı Halk Şiiri Antolojisi*. Ankara: Maarif Matbaası.
21. Boratav, P. N. (1982). *Folklor ve Edebiyat I*. İstanbul: Adam Yayıncılık.
22. Boratav, P. N. (1982). *Folklor ve Edebiyat II*. İstanbul: Adam Yayıncılık.
23. Boratav, P. N. (2000). *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı*. İstanbul: Gerçek Yayınevi.
24. Bursalı Mehmed Tahir (1972). *Osmanlı Müellifleri*. 2. Cilt, (haz. A. Fikri Yavuz ve İsmail Özen), İstanbul: Meral Yayınevi.
25. Ceylan, Ömür (2000). *Tasavvufi Şiir Şerhleri*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
26. Cunbur, M.-Kaya, D., Ünver, N. (2002). *Millî Kütüphane Yazmalar Kataloğu-(Cönkler)-VII*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
27. Çobanoğlu, Ö. (2000). *Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü*. Ankara: Akçağ Yayınları.
28. Çobanoğlu, Ö. (2007). *Âşık Tarzı Edebiyat Geleneği ve İstanbul*. İstanbul: 3f Yayınevi.
29. Dizdaroğlu, H. (1969). *Halk Şiirinde Türler*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
30. Duymaz, A. <http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/asik-omer> (Yayın Tarihi: 09.11.2014, Güncelleme Tarihi: 05.12.2020, Erişim Tarihi: 18.01.2021).
31. Düzgün, D. (2006). *Âşık Edebiyatı. Türk Halk Edebiyatı El Kitabı*, Ankara: Grafiker Yayınları.
32. Elçin, Ş. (1977). *Halk Edebiyatı Araştırmaları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Millî Folklor Araştırma Dairesi Yayınları: 24, Halk Edebiyatı Dizisi: 3, DSİ Basım ve Foto-Film İşletme Müdürlüğü Matbaası.
33. Elçin, Ş. (1988). *Âşık Ömer'in Şairnamesi. Halk Edebiyatı Araştırmaları*, 2. Baskı, 1, 319-334, Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
34. Elçin, Ş. (1981). *Halk Edebiyatına Giriş*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları: 365, Türk Halk Kültürü Eserleri Dizisi: 10, Emel Matbaacılık.
35. Elçin, Ş. (1988). *Halk Şiiri Antolojisi*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları: 1008, Gençlik ve Halk Kitapları Dizisi: 89, Başbakanlık Basımevi.
36. Elçin, Şükrü (1997). *Cönkler ve Mecmualar Üzerine. Halk Edebiyatı Araştırmaları*, C. I, Ankara: Akçağ Yayınları.

37. Elçin, Ş. (2002). Âşık Ömer. *Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi*, C. 1, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
38. Erdemir, A. (1999). *Anadolu Sahası Musikişinas Divan Şairleri*. Ankara: Türk Sanatı ve Eğitimi (Tüsav) Yayınları.
39. Ergun, S. N. (1927). *Halk Şairleri I-II*. Konya: Şirket-i Mürettibbiye Vilayet Basımevi.
40. Ergun, S. N. (1937). *Halk Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Devlet Basımevi.
41. Ergun, S. N. (1941). Âşık Ömer. *İslam-Türk Ansiklopedisi*. C. 1, No.: 38, İstanbul: Asarî İlmiye Kütüphanesi Neşriyatı.
42. Ergun, S. N. (1936). XVII. Asır Saz Şairlerinden Bursalı Âşık Halil. *Ülkü*, C. 8, S. 44, s. 123-124.
43. Ertekin, E. (1944). Cönklerden Derlemeler. *Çorumlu*, S 46, s. 24-26, Çorum Halkevi Dil ve Edebiyat Şubesi, Çorum Vilayet Basımevi.
44. Emin Efendi (2007). *Osmanlı Hayatından Kesitler: Menâkıb-ı Kethudâzâde El-Hâc Mehmed Ârif Efendi* (haz. Hasan Gürkan ve Hür Mahmut Yücer). İstanbul: İnsan Yayınları.
45. Eyice, S. (1998). Hüseyin Ayvansarâyî. İstanbul: *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, C. 18, s. 528-530.
46. Fazıl, R. (1980). Âşık Ömer "Dilber Bu; Bul Beni!; Doluştu; Usandım Tatlı Canımdan; Eksik Değil; Senin İçin; Ben Olayım; Kucağımda; Gerdan Emdirir; Ömrün Sonu; Doyar Mı?; Tercibend; Gazeller. *Yıldız Mecmuası* 3, s. 131-137.
47. Fazıl, R. (1985). Âşık Ömer, "Mail Oldum; Dilberim Bu?; Eksik Değil; Sen Bir Yana, Men Bir Yana; İlkbahar Günleridir; Bildim Ne Olduğunu; Bul Bana: Şiirler". *Yıldız Mecmuası* 1, s. 70-73.
48. Fazıl, R. (1989). Âşık Ömer Kitabı Nasıl Hazırlandı. (haz. Mükremin Şahin), *Emel Dergisi*, S 173, s. 31 - 32.
49. Fazıl, R. (1999). Âşık Ömer. *Yıldız Mecmuası* 2, s. 48-53.
50. Fazıl, R. (1999). Âşık Ömer, "Şâirname; Ecel ve Ölüm; Semailler: Şiirler. *Yıldız Mecmuası* 2, s. 54-65.
51. Fazıl, R. (1999). Âşık Ömer, "Şiirler". *Yıldız Mecmuası* 2, s. 54-66.
52. Fazıl, R.-Nagayev, S. (2001). Qırımtatar Edebiyatının Tarihi. Simferopol: *Qırım Devlet Oquv-Pedagogika Neşriyatı*.
53. Fazıl, R. (2002) *Irmaklar -Edebî Makaleler, Denemeler, Hatıralar, Levhalar-*, Simferopol: Kırımçıpedgiz.
54. Fedai, H. (2012) *Yüz-Akı Bir Âşık Ömer Dîvânı. Müteferrika-Kitabiyat Dergisi*. İstanbul: S 41, s. 271-275.
55. Gafar B.-Emetova, L. (1980). Âşık Ömer. *Yıldız Mecmuası* 3, s. 128-130.
56. Gafar, B. (1983). Günümüzde Âşık Ömer. *Yıldız Mecmuası* 4, s. 139-140.

57. Gökyay, O. Ş. (1995). Cönkler Üzerine. *Seçme Makaleler 1, Eski Yeni ve Ötesi*, C. 1, İstanbul: İletişim Yayınları.
58. Gölpınarlı, A. (1974), "Kalenderiye", *Türk Ansiklopedisi*, C. XXI, İstanbul: MEB Yayınları.
59. Gölpınarlı, A. (2003). *Mevlâna Müzesi, Müzelik Yazma Eserler Kataloğu*. Ankara: TTK Yayınları.
60. Gövsa, İ. A. (1946). Aşık Ömer. *Türk Meşhurları Ansiklopedisi*, İstanbul: Yedigün Neşriyat.
61. Gözler, H. F. (1970). *Yunustan Bugüne Türk Şiiri*. (2. Baskı). İstanbul.
62. Günay, U. (1986). *Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi*. Ankara: TDK Yayınları.
63. Günay, U. (1992). *Türkiye'de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
64. Güney, E. C. (1947). *Halk Şiiri Antolojisi*. İstanbul: Varlık Yayınevi.
65. Güney, E. C. (1962). *Türk Saz Şairleri*. Ankara: Güven Basımevi.
66. Güzel, A.-Torun, A. (2010). *Türk Halk Edebiyatı El Kitabı*. Ankara: Akçağ Yayınları, 6. Baskı.
67. Halıcı, F. (1992). *Âşıklık Geleneği ve Günümüz Halk Şâirleri -Güldeste-*. Ankara: Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu-Atatürk Kültür Merkezi Yayını.
68. Hüseyinov, T. (1999). *Kırım Tatar Edebiyatının Orta Asırlar Devri*. Simferopol: Kırımçepedgiz Neşriyatı.
69. Hüseyinov, T. (2004). Kırım Hanlığı Halk Edebiyatı. 8. *Doğu Okumaları (Kırım), Uluslararası Konferans, Rapor Özetleri, 2-3 Haziran*: s. 100-102, Kiev.
70. Hüseyinov, T. (2005). *Osmanlı-Kırım Tatar Âşık Şiiri Çalışmaları Tarihi*, C. 18, No.: 57, Simferopol: Tavriya Neşriyatı.
71. Hüseyinov, T. (2006), Ortaçağ Kırım Tatar Edebiyatında Âşık Şiiri Hareketleri. *Şidniy Sivit 1*, s. 139-141.
72. Hüseyinov, T. (2010). *Ortaçağ Kırım Tatar Muhitinde Heceyle Yazılan Şiirlerde Övgü. Filoloji Sosyal İletişim Serisi*, C. 23 (62), No.: 2, s. 251-255, Simferopol: Tavriya Milli Üniversitesi.
73. Hüseyinov T.-Memetov B. (2005). *Hanlık Devri Kırım Şiiri Üzerine Düşünceler*. Simferopol: Sborn Stat Neşriyatı.
74. Işık, İ. (2001). Aşık Ömer. *Türkiye Yazarlar Ansiklopedisi*. Ankara: Elvan Yayınları.
75. İlaydın, H. (1999). Türkü I, II, III, IV: Cönk. *Makaleler*, (haz. Nihal İlaydın), Ankara: Aydın Kitabevi.
76. İlyasova, B. (2006). Ben Bu Dünyada Ebedi Seyahatçiyim. *Doğumunun 385. Yılında Aşık Ömer (Konferans)*, Maarif İşleri, No: 11: 3.
77. Kabaklı, A. (1968). *Türk Edebiyatı C. II*. İstanbul: Türkiye Yayınevi.

78. Kabaklı, A. (1971). *Türk Edebiyatı, C. I*. İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.
79. Kabaklı, A. (2006). *Âşık Edebiyatı*. İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.
80. Kadirova U. R. (2007). *Âşık Ömer'in Şiirlerinde Âşık ve Sevgili Karakterlerinin Aydınlatılışı (Bir Şiir Misalinde)*. *Yıldız Mecmuası 2*, s. 129-136.
81. Kadirova U. R. (2004). *Âşık Ömer'in Şiirlerinde Sevgili Karakteri*. *Yıldız Mecmuası 6*, s. 121-128.
82. Karaalioglu, S. K. (1978). *Âşık Ömer. Ansiklopedik Edebiyat Sözlüğü*. İstanbul: İnkılâp ve Aka Kitabevleri.
83. Karadağ, M. (1993). *Türk Halk Şiiri (Tarihçe, Temel Bilgiler)*. Balıkesir: Alem Kitabevi.
84. Karahan, A. (1991). *Âşık Edebiyatı. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C. 3*, s. 550-552, İstanbul.
85. Karahan, A. (1991). *Âşık Ömer. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C. 4, S. 1*, İstanbul.
86. Kaya, D. (1990). *Şairnameler*. Ankara: Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Yayınları.
87. Kaya, D. (2004). *Yaşnameler*. Ankara: Akçağ Yayınları.
88. Kaya, D. (2007). *Ansiklopedik Türk Halk Edebiyatı Terimleri Sözlüğü*. Ankara: Akçağ Yayınları.
89. Kaygılı, O. C. (1937). *İstanbul Semai Kahveleri ve Meydan Şairleri*. İstanbul: Burhaneddin Basımevi.
90. Kocatürk, V. M. (1963). *Saz Şiiri Antolojisi*. Ankara: Ayyıldız Matbaası, Edebiyat Yayınevi.
91. Kökiyeva, A. (2005). *Kırım Tatar Edebiyatının Tarihi I*, Simferopol: Kırmuçpedgiz Neşriyatı.
92. Köktürk, Ş. (2007). *Cönklerden Bir Cönk: Amasya Cönkü*. Samsun: E Yazı Yayınevi.
93. Köprülü, F. (1962). *Türk Saz Şairleri I-II*. Ankara: Millî Kültür Yayınları.
94. Köprülü, F. (1966). *Edebiyat Araştırmaları*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
95. Köprülü, O. F. (1976). *Âşık Ömer. Türk Klasikleri, C. 2* İstanbul: Dösar (Apa Ofset).
96. Kunos, I. (2001). *Türk Halk Edebiyatı*. (haz. Prof. Dr. Tuncer Gülensoy). Ankara: Akçağ Yayınları.
97. Kurdakul, Ş. (1973). *Şairler ve Yazarlar Sözlüğü*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
98. Kurnaz, C. (1987). *Halk Şiiri ve Dîvân Şiirinin Müştarekliği Üzerine*. Akçağ Yayınları, Ankara.
99. Kurnaz, C. ve Tatçı, M. (2001). *Bir Mektebe Uğradım Kuş Dilini Okurlar- Türk Edebiyatında Şathiyye*, Ankara: Akçağ Yayınları.
100. Kurtnezir, Z. (2000). *Kırımtatar Edipleri*. s. 158-161, Aqmescit-Qırım: Tavriya Neşriyatı.

101. Kut, G. (1986). Mecmua. *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi Devirler/ İsimler/ Eserler/ Terimler*, C. 6, S. 170. İstanbul: Dergâh Yayınları.
102. Kültürel, Z.- Beyreli, L. (1999). *Şerif Şehnâme Çevirisi (4 Cilt)*, Ankara: TDK Yayınları.
103. Makal, T. K. (1976). *Türk Halk Şiiri*. İstanbul: Toker Yayınları.
104. Mehmed Siraceddin (1994). *Mecma'-ı Şu'arâ ve Tezkire-i Üdebâ*. (haz. Mehmet Arslan). Sivas: Dilek Matbaası.
105. Mutluay, R. (1972). *Türk Halk Şiiri Antolojisi*. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
106. Müstakimzade Süleyman Saadettin Efendi (1928). *Tuhfe-i Hattatin*. (haz. İbnü'l Emin Mahmud Kemal). İstanbul: Devlet Matbaası.
107. Müstakimzade Süleyman Saadettin Efendi (2014). *Tuhfe-i Hattatin*. (haz. Mustafa Koç). İstanbul: Klasik Yayınları.
108. Necatigil, B. (1991). *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*. (14. Basım). İstanbul: Varlık Yayınları.
109. Oğuz, M. Ö. -Vd. (2004). *Türk Halk Edebiyatı (El Kitabı)*, Ankara: Grafiker Yayınları.
110. Oğuz, M. Ö. (2006). Âşık Şiiri (XVI-XX. Yüzyıl). *Türk Edebiyatı Tarihi*, s. 138-178. İstanbul: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
111. Onay, A. T. (1928). *Türk Halk Şiirlerinin Şekil ve Nev'İ*. İstanbul: Devlet Matbaası.
112. Ozanoğlu, İ. (1940). *Aşık Edebiyatı*. Kastamonu: Şenkıral Matbaası.
113. Özarslan, M. (1996). Türk Halk Şiirinde Aruzlu Türler Üzerine Bazı Dikkatler. *Folkloristik (Umay Günay Armağanı)*, s. 279-287. (haz. Metin Özarslan-Özkul Çobanoğlu). Ankara: Feryal Matbaası.
114. Özbek, M. (1998). *Türk Halk Müziği El Kitabı I-Terimler Sözlüğü*. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları.
115. Özdemir, A. (1993). *Cönklerden Günümüze Halk Şairlerimiz*. İstanbul: Veli Yayınları.
116. Özkırmı, A. (1982). Âşık Ömer. *Türk Edebiyatı Ansiklopedisi*. İstanbul: Cem Yayınevi, C. 1, s. 138-139.
117. Öztelli, C. (1955). *Halk Şiiri, XVI-XVII. Yüzyıllar*. İstanbul: Varlık Yayınları.
118. Öztelli, C. (1977). Âşık Ömer. *Türk Ansiklopedisi*. İstanbul: Meb Yayınları, C. 26, s. 257.
119. Püsküllüoğlu, A. (1974). *Türk Halk Şiiri*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
120. Sakaoğlu, S. (1987). Âşık Ömer. *Büyük Türk Klâsikleri*. C. 6, İstanbul: Ötüken Neşriyat.
121. Sakaoğlu S. (1989). Türk Saz Şiiri. *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi, Türk Şiiri Özel Sayısı-III (Halk Şiiri)*, Ocak- Haziran, C. LVI, S: 445- 450, s. 105-250.
122. Sakaoğlu, S. (1992). Türk Saz Şiiri. *Türk Dünyası El Kitabı*. C. III, s. 282-304. Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları.
123. Sakaoğlu, S. (2011). Âşık Ömer. *Konya Ansiklopedisi*. C. I, Konya: Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

124. Salman, M. (1927). *El Şairleri*. C. I, Bakı: Azer Neşr.
125. Salman, M. (2005). *El Şairleri*. (haz. Ağalar Mirza). Bakü: Seda Matbaası.
126. Sarı, E. (2016). *Bizim Türkülerimiz*. Antalya: Net Medya Yayıncılık.
127. Sevengil, R. A. (1965). *Yüzyıllar Boyunca Halk Şairleri*. İstanbul: Atlas Kitabevi.
128. Sever, M. (2013). *Türk Halk Şiiri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Yayınevi.
129. Seyidoğlu, B. (2008). Halk Şiirinde Tasavvuf. *Tasavvuf Kitabı*. (haz. Cemil Çiftçi). İstanbul: Kitabevi Yayınları.
130. Şahin, H. İ. Vd. (2018). *Türk Halk Şiiri*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını.
131. Şeker, H. (2001). *Korualan (Gezlevi/Hadim) Kasabası Folkloru*. Mezuniyet Çalışması. Konya: Selçuk Üniversitesi.
132. Şemizâde, E. (1974). *Ömür ve Yaratıcılık*. Taşkent: Edebiyat ve Sanat Neşriyatı.
133. Şemizade, E. (2000), Şair Aşık Umer ve Onun Klassik Edebiyatımızdaki Yeri. *Edebiy ve Tenkidiy Makaleler*. 5-36, Dolya: Simferepol.
134. Tatçı, M. (1997). Âşık Ömer'in Eski Bir Cönkteki Şiirleri. *Edebiyattan İçeri-Dini Tasavvufi Türk Edebiyatı Üzerine Yazılar*. 463-481, Ankara: Akçağ Yayınları.
135. Tek, R. (2018). *Türk Edebiyatında Dertli Olgusu Âşık Dertli ve Eserleri*. Kayseri: Kimlik Yayınları.
136. Tekin, A. (1995). Âşık Ömer. *Edebiyatımızda İsimler ve Terimler Sözlüğü*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
137. Turan, M. (1996). *Ozanlık Gelenekleri ve Türk Saz Şiiri Tarihi*. Ankara: Doğu Matbaası.
138. *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi* (1977). Âşık Ömer. C. 1, İstanbul: Dergâh Yayınları.
139. *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi* (1998). Şâirnâme. C. 8, İstanbul: Dergâh Yayınları.
140. *Türkiye Dışındaki Türk Edebiyatları Ansiklopedisi (Başlangıcından Günümüze Kadar)- 13. C, Kırım Türk-Tatar Edebiyatı* (1999). Âşık Ömer. (haz. Cemal Kurnaz- Halil Çeltik). Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
141. Uraz, M. (1933). *Halk Edebiyatı-Şiir ve Dil Örnekleri-*. İstanbul: Semih Lütfi- Suhulet Kütüphanesi.
142. Ülkütaşır, M. Ş. (1930). Halk Şairlerine Ait Metinler. *Halk Bilgisi Haberleri*, S 8, s. 1-3, İstanbul: Türk Halk Bilgisi Derneği, Burhaneddin Basımevi.
143. Veliyev, Q. (1986). Âşık Ömer'in Vasiyeti. *Yıldız Mecmuası* 1. s. 128.
144. Yarar, M. T. (1992). *Doruktan Doruğa (Güfte Şairleri)*. Antakya: Kültür Ofset Basımevi.
145. Yardımcı, M. (1987). Halk Şiirinde Şairlere Maledilişlerin ve Tabşırma Benzerliklerinin Yarattığı Karışıklıklarla Cönklerden Kaynaklanan Yanılgılar. *III. Uluslararası Türk Halk Edebiyatı Semineri 7-9 Mayıs 1987*, Eskişehir: Yunus Emre Kültür Sanat ve Turizm Vakfı Yayınları, 425-432.

146. Yardımcı, M. (1998). *Başlangıcından Günümüze Halk Şiiri, Âşık Şiiri, Tekke Şiiri*. Ankara: Ürün Yayınları.
147. Yardımcı, M. (2009). *Yaşamları, Sanatları ve Şiirlerinin Yorumlarıyla Âşıklarımız*. Ankara: Ürün Yayınları.
148. Yavuz, K. (2015). *Âşık Ömer ve Türk Edebiyatındaki Yeri. Âşık Ömer Divanı*. (haz. Yakup Karasoy-Orhan Yavuz). Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.
149. *Yazarlar ve Şairler Sözlüğü* (2012). *Âşık Ömer*. (Ed.: Tüba Öztürk). İstanbul: Birleşik Tomurcuk Yayınları.
150. Yazar, İ. (2004). *Hümâ. Türk Dünyası Edebiyat Kavramları ve Terimleri Ansiklopedik Sözlük*. (C III, s. 318-319). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayını.
151. Yener, C. (1973). *Türk Halk Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Bateş Yayınları.
152. *Yeni Türk Ansiklopedisi* (1985). *Âşık Ömer*. C. 1, s. 221-222. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
153. Yıldırım, D. (1998). *Orta Asya Bozkırından Urumeli'ne: Türk Sözlü Şiir Sanatının Yayılması Üzerine, Türk Bitiği*, Ankara: Akçağ Yayınları.
154. Yıldırım, N. (2014). *Türk Saz Şairleri Antolojisi (100 Temel Eser)*. İstanbul: Etkileşim Yayınevi.
155. Yıldız, H. (1944). *Halk Şâiri Büyük İnsan Âşık Ömer, Hadim'in Sesi*. Yıl: 1/12, 5.
156. Yunusova, L. S. (2001). *Âşık Ömer: Yaşamı ve Eserlerinin Özeti. Folklor ve Edebiyat, 8.Yüzyıldan 20. Yüzyıl Başına Kadar Olan Çalışmalar*. Simferopol: Dolya.
157. Yüngül, N. (1937). *Âşık Ömer'in Neşredilmemiş Koşmaları. Halk Bilgisi Haberleri*. 65, 122-124.
158. Yüngül, N. (1939). *Âşık Ömer'in Neşredilmemiş Koşmaları. Halk Bilgisi Haberleri*, 96, 251-254.
159. Yüksel, H. A. (1988). *Değerlendirmeler: Şükrü Elçin, Âşık Ömer. Türk Dili*, 55/434, 112-114.
160. Zelyut, R. (1989). *Halk Şiirinde Başkaldırı*. İstanbul: Sosyal Yayınları.
161. Ziya, Y. (1933). *Halk Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Suhulet Kitabevi.

4. Makaleler

Bu bölümde, *Âşık Ömer'e ve şiirlerine dair bilgilerin bulunduğu araştırma makalelerinin künyeleri alfabetik olarak sıralanmıştır.*

1. Arvas, A. (2011). *Şâirnameler Üzerine. Mukaddime*, 4, 43-60.
2. Akça, K. (1944). *17'nci Asrın Saz Şâirlerinden Gezlevili Âşık Ömer. Folklor Postası*, 1/3, 9-17.
3. Akgül, A. ve Çetin, K. (2013). *Milli Kütüphanede Kayıtlı Bulunan Bir Şiir Mecmuası Üzerine. Turkish Studies*, 8/1, 99-126.

4. Akkaya, N. (2010). Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Halk Eğitimi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27, 88-100.
5. Aktaş, Erhan (2013). Mehmet Fuat Köprülü'de Folklor İle Halk Edebiyatı Algısı ve Bunlar Üzerine Yaptığı Çalışmalar. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 13/1, 151-172.
6. Albayrak, N. (2009). Türk Halk Şiirinde Biçim ve Tür Sorunu. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 2/3-4, 133-186.
7. Arıkan, İ. (2009). Tanıtma: Yakup Karasoy, Orhan Yavuz, Âşık Ömer Divanından Seçmeler Halk Şiirleri, Konya: Soflonline, 2009". *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, 6/2, 126-128.
8. Artun, E. (1995). Ozandan Aşığa Halk Şiiri Geleneğinin Kültür Kaynakları. *İçel Kültürü*, 41, 5-9.
9. Aslan, N. (2022). Niğde Bölgesinde Yazılan Cönkler Üzerine. *Türük Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 28, 76-83.
10. Ayaydın Cebe, G. Ö. (2013). Yazmadan Basmaya, Gösterimden Romana: 19. Yüzyılda Osmanlı'da Folklor. *Millî Folklor*, 99, 31-40.
11. Ayva, A. (2006). Konya Âşıklık Geleneğinde Mahlâs Alma. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 16, 23-33.
12. Ayva, A. (2017). Türk Kültürü ve Halk Edebiyatında Ahilik. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 37, 163-174.
13. Ayva, A. ve Doğru, M. (2022). Türk Saz Şiirinde Esnaf Destanları ve Ahilik Kültürüne Katkıları. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi*. 104, 153-166.
14. Balkaya, A. (2012). Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Kalenderî Türü. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 48, 117-132.
15. Banarlı, N. S. (1931). Kâtibî, Gevherî, Âşık Ömer'den Parçalar. *Atsız Mecmua*, 8, 11-13.
16. Boratav, P. N. (1968). Âşık Edebiyatı. *Türk Dili, Türk Halk Edebiyatı Özel Sayısı*, XIX/207, 340-357.
17. Buluç, N. (1954). Âşık Ömer'in Yayınlanmamış Şiirleri. *Türk Dili*, 3/34, 595-596.
18. Büyükokutan Töret, A. (2019). Balıkesir'de Bulunan Bir Cönkte Âşık Ömer'in Şiirleri. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 12/27, 516-538.
19. Çatıkkaş, A. (1996). Âşık Ömer. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 5, 61-79.
20. Çağlayan, B. ve Balaban, Â. (2013). Arnavutluk Devlet Kütüphanesindeki (Biblioteka Kombetare) Türkçe Yazma Mecmualar. *Turkish Studies*, 8/1, 215-235.
21. Çalha, M. S. (2017). Bir Şairnâme Örneği Olarak Süheylî'nin Gülşen-i Şuarâ Adlı Kasidesi ve Bu Kasidede Yer Alan Türk, Arap ve Fars Şairleri. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 42, 273-301.
22. Çavdar, Y. (2017). Fransa Millî Kütüphanesindeki Cönklerde Âşık Ömer Adına Kayıtlı Şiirler. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 37, 387-406.

23. Çelebioğlu, A. (1985). Türk Edebiyatında Yaşâmeler. *Marmara Üniversitesi Türklük Araştırmaları Dergisi*, 1, 151-286.
24. Çelik, Y. (2020). 1818 ve 1830 Tarihli İki Cönk Metni Üzerine. *Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi*, 36, 97-112.
25. Çıpan, M. (2009). Mûsikî ve Şiir İklîmimizde “Derd, Derman, Tabib” Olgusu. *A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi (Prof. Dr. Hüseyin Ayan Özel Sayısı)*. 39, 609-630.
26. Demircan, A. (2021). Naşa Cöngü ve Âşık Ömer Şiirleri. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 25 (Özel Sayı), 1-25.
27. Direkci, B. (2013). Âşık Ömer Divanı’nda Eski Anadolu Türkçesi Unsurları. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 33, 15-28.
28. Dizdaroğlu, H. (1949). Âşık Ömer’in Yeni Şiirleri II. *Erciyes*, 72, 16-18.
29. Dizdaroğlu, H. (1950). Âşık Ömer’in Yeni Şiirleri-I. *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*, 1/14, 213-214.
30. Dizdaroğlu, H. (1950). Âşık Ömer’in Yeni Şiirleri-II. *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*, 1/15, 231-232.
31. Dizdaroğlu, H. (1951). Âşık Ömer’in Yeni Şiirleri-II. *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*, 1/20, 315-316.
32. Dizdaroğlu, H. (1963). Köprü Altından Geçer Sular. *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*, 12/13, 297-301.
33. Doğan, İ. (2001). Kırımçak Türkçesiyle İbrani Yazılı Bir Cönk. *Millî Folklor*, 50, 40-44.
34. Doğan, R. (2012). Üsküp Millî Kütüphanesindeki Cönklerde Yer Alan Divan Şiiri Metinleri ve Şair Nesîm’in Bu Cönklerdeki Şiirlerine Dair. *Hikmet İlmî Araştırma Dergisi*, 20, 95-106.
35. Dombrovskiy, F. (1848). Âşık Umer Kırmıttar Rivayeti. *Sovremennik Jurnalı*. 5, 15-23.
36. Dombrovsky, F. (1848). Âşık Ömer’in Kırım Rivayeti. *Sovremennik (Çağdaş Edebiyat Dergisi)*, 5.
37. Duran, H. (2016). Dana Dili Terimi ve Cönk Araştırmacılarının Karşılaştığı Bazı Problemler. *Millî Folklor*, 111, 41-51.
38. Durbilmez, B. (2010). Âşıklık Geleneklerinde Saz. *Millî Folklor*, 11/85, 148-158.
39. Durmuş, M. (2012). Ölümü Güzelleştiren Eda: Türkçe Şair Tezkireleri İle Şairnâmelerde Ölümüne Bakış ve Ölümün İfade Biçimleri Üzerine. *Millî Folklor*, 94, 105-122.
40. Elçin, Ş. (1959). Cönkler ve Mecmualar Üzerine, *Türk Yurdu*, 8/278, 22.
41. Elçin, Ş. (1974-1975). Şâirnâmeler ve Sun’înin Şâirnâmesi. *Türk Folkloru Araştırmaları Yılığ [Belleten]* 1, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

42. Elçin, Ş. (1982). Türk Halk Nazmında Mahlas/Tapşırma Alma Geleneği. *Studia Turcologica, Memoriae Alexii Bombaci, Dicte, Istituto Universitario Orientale Seminario Di Studi Asiatici, Series Minor XIX*, Napoli 1982, S. 131-139'dan Ayırbaşım.
43. Elçin, Ş. (1990). Âşık Ömer'in Şâirnamesi. *Türk Kültürü*, XXVIII, 330, 591-609.
44. Ertekin, E. (1944). Cönklerden Derlemeler: Âşık Ömer, Âşık Ömer'in Şu Yazılan Şiirine Ankaralı Hamdî'nin Naziresi, Bir Zemmiye. *Çorumlu*, 46, 24-26.
45. Gasımlı, M. (2006). Bahşı ve Ozan-Âşık İlişkilerinin Tarihi Özelliği. (Aktaran: Bayram Durbilmez), *Folklor/Edebiyat*, S 47.
46. Gatar, B. (1986). Âşık Ömer Bizim Zamanımızda. *Emel Dergi*, 156.
47. Gayıbov, S. (2010). Türk Saz Şiiri Bibliyografyasına Ek. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 27, 337-346.
48. Gökyay, O. Ş. (1984). Cönkler Üzerine. *Folklor Etnoğrafya Araştırmaları*, 107-173.
49. Görkem, İ. (2001). Selçuklu'dan Cumhuriyet'e Halk Şâirlerinde Türkçe Sevgisi. *Türk Yurdu, (Türkçeye Saygı Özel Sayısı)*, 21/162, 155-161.
50. Gülmez, M. (2015). Âşık Ömer Divanı'nda Alevi-Bektaşî İzleri. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 37, 285-307.
51. Günay, U. (1987). Folklor Nedir? *Türk Folkloru Araştırmaları*, 23-31.
52. Günay, U. (1992). Türk Halk Şiirinin Meseleleri/The Problems Turkish Folk Poetry. the *Lecture Notes of Doctoral Dissertation Program in Hacettepe University, Institute of Social Sciences, Turkish Folklore Department* [Notes Taken By M. Özarslan].
53. Gürbüz, M. (2016). Cönkler ve Mecmualar Üzerinden Osmanlı Toplumunun Şiir ve Şair Tercihlerine Bir Bakış Denemesi. *Türklük Bilgisi Araştırmaları*, 45, 95-104.
54. Hakverdioğlu, M. (2019). Merzifon Cönkü. *İdil*, 57, 543-558.
55. Heziyeva, Ş. (2010). Tarihi Süreç İçinde Türkiye'de Âşıklık ve Âşıklık Geleneği. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 10/1, 81-89.
56. Kaplan Orhan (2018). Tahran Üniversitesi Merkez Kütüphanesi 2701 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuasında Yer Alan Türkçe Şiirler (İnceleme-Mestap-Karşılaştırmalı Metin). *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 21, 325-400.
57. Kaplan, Y. ve Efe, Z. (2020). Hâfız Hüseyin Ayvansarâyî'nin Bilinmeyen Bir Eseri: Mecmu'atü'l-Letâ'if Sandukatü'l-Ma'ârif. *Dede Korkut Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 9/22, 52-119.
58. Kara, A. (2020). Bâkî Efendi'ye Ait Olduğu Tespit Edilen Dînî-Tasavvûfî Muhtevalı Bir Şiir Mecmuası. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24, 173-186.
59. Kara, A. (2020), Âşık Ömer'e Ait Olduğu Düşünülen Yeni Şiirler. *Mecmua*, 9, 45-83.
60. Karaca, H. (2013). Âşık Ömer'in Koşmalarında Söz Varlığı. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 12 /3, 721-739.

61. Karadağ, S. (2015). Milli Kütüphane’de Kayıtlı 06 Mil Yz. A 2860 Numaralı Şiir Mecmuası. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 38, 177-212.
62. Karadayı, O. N. (2017). Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Tasavvufî Neş’enin Âşık Tavrına Yansıması. *Karadeniz Teknik Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 4/1, 43-64.
63. Karasoy, Y. (2009). Âşık Ömer’in Bilinmeyen İki Yaşnâmesi. *Milli Folklor*, 82, 140-145.
64. Karasoy, Y. ve Yavuz, O. (2003). 17. Yüzyıl Saz Şairi Âşık Ömer Üzerine Bazı Mülâhazalar. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi (Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun’a Armağan)*, 13, 177-215.
65. Karasoy, Y. ve Yavuz, O. (2017). Âşık Ömer Divanı’na Katkılar-I. *Türklük Bilimi Araştırmaları Dergisi*, 41, 157-194.
66. Kaya, D. (2011). Cönklerden Gün Işığına. *Alevilik Araştırmaları Dergisi*, 1, 81-98.
67. Kaya, T. T. (2004). Sivas Kaynaklı Bir Cönk ve Yedi Şair. *Millî Folklor*, 62, 100-105.
68. Kayalık Şahin, D. (2015). Cönk Terimi ve Cönkler Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi. *Turkish Studies (Prof. Dr. Şefik Yaşar Armağanı)*, 10/12, 709-726.
69. Köksal, M. F. (2017). Divan Şiiri-Cönk İlişkisi ve “Cönk” Redifli Gazeller” *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 37, 247-290.
70. Köprülü, F. (1927). Âşık Ömer’e Aid Bazı Notlar. *Halk Mecmuası*, S. 24.
71. Köprülüzade M. F. (1928). Âşık Ömer’e Ait Bazı Notlar. *Hayat Mecmuası*, I/24, 2-3.
72. Kut, G. ve Kut, T. (1982). Ayvansarayî Hâfız Hüseyin B. İsmail ve Eserleri. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi*, 33, 402-439.
73. Mim Mesut (1929). Cönk. *Yeni Fikir Dergisi*, 44, 1-6.
74. Nasrattınoğlu, İ. Ü. (2009). Ozanlar Zincirinin Güçlü Halkası Kıymetli Âşık Ömer. *Türklük Bilgisi*, 11, 211-221.
75. Özarslan, M. (2010). Some Critical Remarks on the “Aruz Rhythmical Poems” in Turkish Minstrel Poetry. *Bilig*, 52, 129-146.
76. Özarslan, M. (2017). Şuarâ Tezkireleri ve Şâirnâmeler Üzerine. *Hece*, 249, 139-143.
77. Özarslan, M. ve Aldemir, H. (2020). Âşık Ömer Divanı’na Yeni Katkılar-III. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 9, 225-259.
78. Özdemir, C. (2011). Âşıkların Dilinden Âşıklık Geleneği. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 4/17, 130-46.
79. Özdemir, C. (2020). Âşık Tarzı Türk Şiirinde Hz. Süleyman Algısı. *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12, 208-232.
80. Özdemir, C. (2016). Değerlerin Aktarımı Bağlamında Âşık Edebiyatı ve Gençlik. *Karadeniz*, 32, 223-237.
81. Öztelli, C. (1951). Âşık Ömer Hakkında Üç Yeni Vesika. *Türk Folklor Araştırmaları*, 1/21, 325-326.

82. Öztelli, C. (1966). Ressam Levnî Üzerine Yeni Bilgiler. *Türk Dili*, 15/176, 509-512.
83. Peker, S. (2007). 17. Yüzyıl Anadolu Sahası Türk Saz Şairlerinin Şiirlerinde Hikâye Kahramanları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17, 451-468.
84. Peker, S. (2017). 17. Yüzyıl Türk Saz Şiirinde Dört Büyük Peygamber. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10/52, 224-229.
85. Poyraz, Y. (2014). Âşık Tarzı Türk Şiirinde Divan Şiiri Hayal ve Mazmunlarının Kullanılması. *Folklor/Edebiyat*, 20/80, 245-273.
86. Sakaoglu, S. (1989). Türk Saz Şiiri. *Türk Dili*, 182-185.
87. Sezer, M. A. (2012). Halk Şairlerinin Gözüyle İstanbul. *Turkish Studies*, 7/2, 939-949.
88. Süleymanova, C. (2013). Kırım-Tatar Edebiyatının İslam Kültürü Çerçevesindeki Gelişimi. *Türk Dünyası*, 36, 87-92.
89. Tatçı, M. ve Hançerlioğlu, F. (1988). Âşık Ömer'in Eski Bir Cönkteki Şiirleri. *Türk Kültürü Araştırmaları*, 26, 266-277.
90. Tatçı, M. ve Kılıç F. (1989). Âşık Ömer'in Eski Bir Cönkteki Şiirleri. *Türk Kültürü Araştırmaları*, 26/2, 267-281.
91. Trupçu, S. (1975). Kırimlı Âşık Ömer. *Emel Dergisi*, 91.
92. Tunç, S. (2000). Konya Mevlâna Müzesi Kütüphanesi 2455 Numarada Kayıtlı Bir Şiir Mecmuası. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6, 105-139.
93. Türkyılmaz, M. (2004). Sivas Kaynaklı Bir Cönk ve Âşık Ömer Şiirleri. *Folklor / Edebiyat*, 37, 295-298.
94. Uraz, M. (1945). Kadınların Giyim Eşyaları ve Süsleri. *Erzurum Halkevi*, 7, 47-51.
95. Uysal, Y. (2021). Halk ve Divan Edebiyatı Müsterekliği Bağlamında Karacaoğlan Şiirlerinde ve Bâkî Divanı'nda Kumru Kuşu. *Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 5, 195-206.
96. Ülkütaşır, M. Ş. (1967). Halk Edebiyatı Araştırmalarında Cönklerin Değeri. *Türk Kültürü*, 60, 905-907.
97. Üşenmez, E. (2012). 17. Yüzyıl Saz Şâiri Âşık Ömer ve Dili Üzerine. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, 38, 209-216.
98. Üşenmez, E. (2012). Modern-Kırım Tatar Edebiyatında Âşık Ömer. *Turkish Studies*, 7/1, 2055-2065.
99. Vanlı, M. (2017). Osmanlı Toplumundaki Ahlakî Çöküntünün 17. Yüzyıl Şairi Âşık Ömer'in Şiirlerinde Tezahürü. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 42, 195-225.
100. Yakıcı, A. (2001). Âşık Edebiyatında Divan Söyleme Geleneği ve Tulûat Divan. *Milli Folklor*, 49, 71-76, Ankara.
101. Yalap, H. (2016). Bir Defterin Peşinden Belgrad'a Yolculuk ve Bir Şehrengiz Denemesi. *Turkish Studies*, Volume 11/15, 633-676.

102. Yavuz, O. (1988). Türk Edebiyatında Cönkler, Hususiyetleri ve Dili. *Türk Dünyası Araştırmaları*, 54, 117-131.
103. Yavuz, O. ve Küçükbalı, F. N. (2020). Âşık Ömer Divanı'na Katkılar VII. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 44, 286-302.
104. Yıldız, Ç. ve Kıymaz, M. S. (2020). Tokat'ta Bulunan Bir Cönkte Geçen Âşık Ömer'in Şiirleri Üzerine. *Millî Folklor*, 128, 260-271.
105. Yıldız, M. A.-Baldan, A. (2014). Ankara Millî Kütüphanede Bulunan 78 Numaralı Cönk Üzerine. *Gümüşhane Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 2, 89-100.
106. Yılmaz, M. (2016). Türkiye'de Cönkler Üzerine Yapılan Çalışmalara Dair. *Tullis Journal /Turkic Language And Literature Surveys*, 1/1, 37-53.
107. Yılmaz, M. (2016). Cönkler Üzerine Yapılan Çalışmalar Bibliyografyası. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 35, 165-196.
108. Zeyrek, Y. (1997). Halk Şiirinde Divan /Divani. *Bilig*, 6, 248-255.

5. Bildiriler

Ulusal veya uluslararası sempozyumlarda ve kongrelerde sunulmuş, doğrudan veya dolaylı olarak Âşık Ömer'e dair bilgiler içeren bildiriler bu bölümde değerlendirilmiştir. Söz konusu bildirilerin künyeleri alfabetik olarak sıralanmıştır.

1. Akkaya, N. (2010). Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Halk Eğitimi. II. *Uluslararası Türk Dünyası Kültür Kongresi*, 19-25 Nisan 2010, Çeşme, Sözlü Bildiri.
2. Çavdar, Y. (2019). Âşık Ömer'in Cönklerde Kayıtlı Bazı Şiirleri ve 'Minnet Eylemem' Redifli Şiir Üzerine. *Uluslararası Taşeli Sempozyumu Tarih-Kültür-Turizm*, 24-26 Ekim, Konya Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Yayınları: 12, 363-385.
3. Çetin, K. ve Akgül, A. (2014). Âşık Ömer'in Şairnamesi ve Şuara Tezkirelerinin İçerdikleri Biyografik Bilgiler Yönünden Mukayesesi. *Kırım Tatarlarının Dünü-Bugünü-Yarını*, III. *Uluslararası Türkoloji Sempozyumu Bildirileri ve Özetleri*, 15-17 Ekim, Simferopol-Kırım /Ukrayna, 117-125.
4. Gülhan, A. (1999). Balıkesir İl Halk Kütüphanesi'ndeki Bir Cöngün Tanıtılması ve Cönkteki Âşık Ömer'e Ait Şiirler. I. *Balıkesir Kültür Araştırmaları Sempozyumu: Bildirileri*, 1-2 Haziran 1998, Balıkesir: Balıkesir, Üniversitesi Yayınları, 343-355.
5. Gürbüz, M. (2012). Cönkler ve Mecmualar Üzerinden Osmanlı Toplumunun Şiir ve Şair Tercihlerine Bir Bakış Denemesi. *Metin Tespitinden Metinsel Eleştiriye Uluslararası Sempozyumu (Günay Kut Onuruna)*, 1-2 Kasım 2012, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul.
6. Karasoy, Y. (2017). Minnet Eylemeyen Âşık Ömer mi, Kul Nesimî mi Yoksa Gevherî mi? *Prof. Dr. M. Fuad Köprülü Anısına II. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatları Öğretimi Sempozyumu*, 17-19 Nisan 2017, Ankara: Gazi Üniversitesi Yayınları, 341-356.

7. Karasoy, Y. ve Evirgen, A. E. (2018). Fransa Millî Kütüphanesindeki 1616 Numaralı Cönk Üzerine Değerlendirmeler. *IV. Uluslararası Alevilik ve Bektaşilik Sempozyumu (18-20 Ekim 2018 Ankara) Bildiriler Kitabı*, Ankara: Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türk Kültürü Açısından Hacı Bektaş-ı Veli Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi, 919-929.
8. Kaya, D. (1985). Türk Halk Şiirinde Diğer Şairlerden Bahsetme Geleneği. *II. Uluslararası Türk Halk Edebiyatı Semineri-7-9 Mayıs 1985*, Eskişehir.
9. Kaya, D. (2008). Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde İstanbul. *I. Uluslararası Türk Edebiyatında İstanbul Sempozyumu*, 3-5 Nisan 2008, Beykent Üniversitesi, İstanbul.
10. Kaya, D. (2010). Âşık Edebiyatında Kelimeler Destanı. *Uluslararası Türk Dilinin ve Edebiyatının Yayılma Alanları Bilgi Şöleni*, 7-9 Ekim 2010, Kayseri.
11. Kaya, D. (2012). Âşık Edebiyatında Esnaf ve İş Destanları. *Halk Kültüründe İktisat ve Ticaret Uluslararası Sempozyumu*, 27-29 Nisan 2012, Şanlıurfa.
12. Kaya, D. (2005). Âşık Şiirinde Hoşgörü Bağlamında Öğütler, 19 Mart 2005, (Organize Eden: Cem Vakfı), Sivas.
13. Koz, M. S. (2012). Cönk ve Mecmûa Yapraklarında Âşık Aramak. *Eski Türk Edebiyatı Çalışmaları Vu: Mecmûa: Osmanlı Edebiyatının Kırkambarı*. (haz. Hatice Aynur Vd.). İstanbul: Turkuaz Yayınları, 157-200.
14. Küçükballı, F. N. (2019). Âşık Ömer Divanı'nın Söz Varlığının Türkiye Türkçesi Ağzlarındaki Görünümü. *Uluslararası Taşeli Sempozyumu Tarih-Kültür-Turizm*, 24-26 Ekim, Konya: Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, 387-422.
15. Oğuz, Ö. (2010). Âşık Şiirinin Sözlü Aktarımı ve Şairnamelerin Biyografik Değeri. *Mustafa İsen Adına Uluslararası Klasik Türk Edebiyatında Biyografi Sempozyumu Bildirileri*, 6-8 Mayıs 2010, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları (2011), 523-532.
16. Öztürk, M. (2019). XV. Yüzyıl ve Öncesine Ait Bazı Tarihi ve Edebi Eserlerde Geçen Türk Adı Üzerine Değerlendirmeler. *Uluslararası Türkoloji Araştırmaları Sempozyumu*, 26-28 Eylül 2019, Van. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yayınları, 1014-1025.
17. Vanlı, M.(2015). Gevherî ve Âşık Ömer Divanlarında İdeal İnsanı Ortaya Koyma Bağlamında Nasihatler. *7. Uluslararası Balkanlarda Sosyal Bilimler Kongresi Bildiriler Kitabı, Kaposvar /Macaristan*), 441-451.
18. Yardımcı, M. (2013). Dertli Kolundaki Âşıklarda Klasik Türk Şiirinin Etkileri. *Uluslararası Klasik Türk Edebiyatı Sempozyumu (Prof. Dr. Mehmet Çavuşoğlu Anısına)*, 10-11-12 Mayıs 2012, Ordu: Ordu Üniversitesi Yayınları, 539-551.
19. Yavuz, K. (2011). Âşık Ömer ve Şiiri Üzerine Bazı Dikkatler. *"Orhon Yazıtlarının Bulunuşundan 120 Yıl Sonra Türklük Bilimi ve 21. Yüzyıl" Konulu III. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Sempozyumu*, 26-29 Mayıs 2010, Hacettepe Üniversitesi Basımevi, 919-940.

20. Yıldırım, D. (1986). Orta Asya Bozkırlarından Urum'un Eli'ne: Türk Sözlü Şiir Sanatının Yayılması Üzerine. *Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri*, 2. C. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları, 44-458.
21. Yücel Çetin, A. (2011). Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Günümüze Yansıyan Unsurları, Sivas Örneği. *Yaşayan Âşık Sanatı Sempozyum Bildirileri*. Ankara: Grafiker Yayınları, 53-68.

6. Lisansüstü Tezler

Bu bölümde Âşık Ömer'e ve şiirlerine dair kayda değer nitelikte bilgiler içeren lisansüstü tezler değerlendirmeye alınmıştır. Yüksek lisans tezleri ve doktora tezleri iki ayrı başlık hâlinde alfabetik olarak sıralanmıştır.

a. Yüksek Lisans Tezleri

1. Alev, E. (2014). *Âşık Kahvehânelerinden Sosyal Paylaşım Sitelerine Âşıklık Geleneği*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
2. Arıcı, R. (2006). *Salâhî'nin Tasavvufî Şiir Şerhleri*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
3. Ataç, Ç. (2019). *Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Kalenderî*. Yüksek Lisans Tezi. Nevşehir: Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi.
4. Bolat, Z. (2006). *Niğde-Bor Kaynaklı Cönkler Üzerinde Tetkik (176-177 No'lu Cönk)*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi.
5. Boysak, N. (2007). *Konya Bölge Yazmalar Kütüphanesi 1479, 1591, 2752, 3005 Numaralı Şiir Mecmualarının Tanıtımı ve 2752 Numaralı Şiir Mecmuasının Metni*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.
6. Bütüner, Ş. (2010). *Ziya Bey Kütüphanesindeki 6707, 6722 ve 6769 No'lu Cönkler Üzerine İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi.
7. Çabuk, F. (2007). 17. Y.Y. *Âşıklarından Gevheri, Kayıkçı Kul Mustafa, Âşık Ömer, Karacaoğlan ve Ercişli Emrah'ın Şiirlerinde Mistik Unsurlar*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
8. Çobanoğlu, Ö. (1996). *Âşık Tarzı Şiir Geleneği İçinde Destan Türü Monografisi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
9. Çelepi, M. S. (2005). *Âşık Ömer Divanı'nın Tahlili*. Yüksek Lisans Tezi. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi.
10. Deniz, C. (2015). *Niğde-Bor Kaynaklı Cönkler Üzerine Tetkik (1580-6694-42142 No'lu Cönkler)*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi.
11. Dokuz, F. (2006). *Niğde-Bor Kaynaklı Cönkler Üzerine Tetkik*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi.
12. Düğenci, S. (2012). *Ziya Bey Kütüphanesindeki 6740 No'lu Cönk Üzerine Bir İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi.

13. Gökçe, G. (2017). *Âşık Ömer (17. Yy) Divanı'nda Askerlikle İlgili Unsurlar*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi .
14. Gören, S. (2010). *17. Yüzyıl Şairlerinden Fehim-i Kadîm, Âşık Ömer ve Karacaoğlan'ın Şiirlerinde Hayvanlar*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
15. Hançerli, E. N.(2019). *Mecmû'a-i Eş'âr (22 Sel 2207/2 -Selimiye Yazma Eser Kütüphanesi-) İnceleme-Metin-Sözlük-Tıpkıbasım*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi.
16. İbraev, M. (2007). *Âşık Ömer'in Taşkent'te Basılmış Divanı Üzerine Bir İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi.
17. Karadağ, S. (2011). *Millî Kütüphane 2860 Numaralı Şiir Mecmuası (İnceleme-Transkripsiyonlu Metin)*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi
18. Kuluş, F. (2020). *Âşık Şiirinde Mekânlar Üzerine Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Artvin: Artvin Çoruh Üniversitesi.
19. Kuvan, H. (2009). *Âşık Ömer Divanında Sosyal Hayat*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Fatih Üniversitesi.
20. Maşuta, A. (2012). *17. Yüzyıl Âşık Şiirinde Sevgili Motifi*. Yüksek Lisans Tezi. Niğde: Niğde Üniversitesi.
21. Nişli, M. Y. N. (2019). *Mehmet Murat Uraz'ın Hayatı, Eserleri ve Halk Bilimi Üzerine Çalışmaları*. Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi
22. Öztosun, S. (2001). *Sivas Kaynaklı Cönkler Üzerine Tetkik*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi.
23. Sular, U. Ö. (2006). *Halk Bilgisi Haberleri ve Çorumlu Dergilerinin Konu ve Eğitim Açısından Karşılaştırılarak İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi.
24. Şanal, N. (2019). *Âşık Ömer, Gevherî ve Karaca Oğlan'ın Şiirlerinde Tabiat*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Necmettin Erbakan Üniversitesi.
25. Yayla, M. A. (2013). *17. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu'nda Âşık Ömer ve Popüler Kültür*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi
26. Yıldızdağ, G. (2010). *Ziya Bey Kütüphanesindeki 6709, 6712, 6767 No'lu Cönkler Üzerine Tetkik*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi.

B. Doktora Tezleri

1. Akkaya, N. (1996). *Yazılı Kaynaklardaki Türk Halk Şiiri Özel Adlar Dizini*. Doktora Tezi. Balıkesir: Balıkesir Üniversitesi.
2. Altınışık, M. E. (2019). *Türk Halk Bilimi Araştırmalarında Cönkler (Biçim ve İçerik)*. Doktora Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
3. Ayva, A. (2005). *Konya Âşıklık Geleneği ve Âşık Ataroğlu, Hayatı-Sanatı-Şiirleri ve Şiirlerinin Tahlili*. Doktora Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.

4. Balkaya, A. (2011). *Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Divanı Türü Üzerine Bir Araştırma*. Doktora Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
5. Çelik, Y. (2017). *19. Yüzyıla Ait İki Cönk Metni, Söz Varlığı ve İmla Özellikleri*. Doktora Tezi. Adana: Çukurova Üniversitesi.
6. Fidan, S. (2016). *Âşıklık Geleneği ve Medya Endüstrisi İlişkisi Üzerine Bir Araştırma*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
7. Kara, A. (2019). *Dînî-Tasavvûfî Şiirler Mecmuası (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kütüphanesi Atatürk Kitaplığı No.: K.000351) İnceleme-Metin-Dizin*. Doktora Tezi. Diyarbakır: Dicle Üniversitesi.
8. Karadayı, O. N. (2015). *Osmanlı Dönemi Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Tasavvuf*. Doktora Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
9. Özdemir, C. (2011). *17-19. Yüzyıl Âşık Tarzı Türk Şiirinde Sosyo-Kültürel Hayat*. Doktora Tezi. Samsun: Ondokuzmayıs Üniversitesi.
10. Peker, S. (2003). *17. Yüzyıl Türk Saz Şiirinde Konu*. Doktora Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi.
11. Uğurlu, M. (2018). *Âşık Tarzı Şiir Geleneğinde Aruzlu Şiirler Üzerine Bir Araştırma*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.

Sonuç

Bu çalışmada, Türk edebiyatında âşıklık geleneğinin en büyük isimlerinden biri olan XVII. yüzyıl saz şairi Âşık Ömer hakkında bir bibliyografya denemesi yapılmış, biyografisine dair araştırmalar ve şiirlerinin yer aldığı çalışmalar taranarak künyeleri verilmiştir. Doğrudan Âşık Ömer hakkında 18 kitap, 7'si yazma nüsha 9'u matbu 16 divan, genel kaynaklar başlığı altında (antoloji, katalog, ansiklopedi maddesi, ders kitabı, derleme çalışmaları, dergi yazıları, halk edebiyatı alanında yayımlanmış kitaplar, kitap bölümleri, edebiyat tarihleri) 161 çalışma, 108 makale, 21 bildiri, 26 yüksek lisans tezi, 11 doktora tezi, künyeleri verilerek alfabetik olarak listelenmiştir. Konunun genişliği dikkate alındığında gözden kaçırmış olabileceğimiz başka değerli çalışmalar da mutlaka vardır. Bundan sonra yapılacak çalışmalar, Âşık Ömer'in eksiksiz bir bibliyografyasının bilim dünyasının hizmetine sunulmasına önemli katkılar sağlayacaktır.

Kaynakça

- Ayaydın Cebe, G. Ö. (2013). Yazmadan Basmaya, Gösterimden Romana: 19. Yüzyılda Osmanlı'da Folklor. *Millî Folklor*, (99), 31-40.
- Bursalı Mehmed Tahir (1972). *Osmanlı Müellifleri*, C. II. (haz. A. Fikri Yavuz-İsmail Özen). İstanbul: Meral Yayınevi.
- Dizdaroğlu, H. (1963). Köprü Altından Geçen Sular. *Türk Dili*, 13, 297-301.
- Elçin, Ş. (1999). *Âşık Ömer*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Özarslan, M. (1996). Türk Halk Şiirinde Aruzlu Türler Üzerine Bazı Dikkatler. *Folkloristik Umay Günay Armağanı* (haz. Metin Özarslan ve Özkul Çobanoğlu). Ankara: Feryal Matbaası, 279-287.

- Karabulut, A. T. (2013). Türk Halk Bilgisi Derneği Tarafından Yayımlanan Halk Bilgisi Haberleri Dergisi Hakkında Kısa Bir Değerlendirme. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi (TAED)*, (50), 137-144
- Karasoy, Y. ve Yavuz, O. (2010). *Âşık Ömer Divanı*. Konya: İnci Ofset.
- Karasoy, Y. ve Yavuz, O. (2017). *Âşık Ömer Divanı'na Katkılar-ı*. *Türklük Bilimi Araştırmaları Dergisi (TÜBAR)*, (41), 157-194.
- Küçükballı, F. N. (2019). *Âşık Ömer Divanı'nın Söz Varlığının Türkiye Türkçesi Ağzlarındaki Görünümü*. *Uluslararası Taşeli Sempozyumu (Tarih-Kültür-Turizm, 24-26 Ekim)*, Konya: Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, 387-422.
- Öztelli, C. (1966). Ressam Levnî Üzerine Yeni Bilgiler. *Türk Dili*, 15(176), 509-512.
- Sular, U. Ö. (2006). *Halk Bilgisi Haberleri ve Çorumlu Dergilerinin Konu ve Eğitim Açısından Karşılaştırılarak İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Üşenmez, E. (2012). Modern-Kırım Tatar Edebiyatında Âşık Ömer. *Turkish Studies*, 7(1), 2055-2065.
- Yavuz, K. (2015). *Âşık Ömer ve Türk Edebiyatındaki Yeri*. *Âşık Ömer Divanı* (haz. Yakup Karasoy- Orhan Yavuz). Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.